

2024. április 10., szerda

Jn 3,16-21

Kevert világban élünk, de ez a bűnbeesés óta adottság. Ma azonban egyenesen kifordul magából a világ: a gonoszság nem röstelkedik, már nem rejtőzik sötétségbe. Sőt vállalja az arcát, fennen hirdeti téveszméit, és a kor minden vívmányát fölhasználva hirdeti torz világképét. Nekünk magunknak kell fölismernünk ördög voltát, sötét tetteiből kell visszakövetkeztetnünk gonosz szándékára. Ehhez nagy józanságra van szükségünk, a Mennyei Atya szeretetében, világosságában kell élnünk. „Az Atya olyan, mint a napsugár, életet, fényt, meleget ad. Válogatás nélkül árasztja rák, mindenkit szerető jó Atyánk” – hirdeti a Jenő-dal. A szellem világosságát csak a Mennyei Atyától kaphatjuk meg.

Aki annyira szerette az emberiséget, hogy saját fiát küldte azért, hogy megtanítsa nekünk a szeretetteljes életet. Nehéz nekünk szétválasztani az embert és a tettét. Nagy lelkielő kell ahhoz, hogy a gonoszságot elítélve ne forduljunk el a cselekvő embertől. Ehhez nagyon tisztán kell élnünk és az Atya szemével látni az embertársainkat. Egyszerű papolással aligha gondolkodtatható el bárki. A ráhatásunk is reménytelen. Ha viszont meggyőződésünk, szavaink és az életünk világos és egybevágó, az találóbb lehet minden elítélésnél vagy figyelmeztetésnél. Legyenek hát igazak a tetteink, tükrözzék belső rendezettségünket.

Add, Uram, hogy tudjak világosan beszélni Rólad, és merjem vállalni a meggyőződésemet! Vegyem észre a saját mulasztásaimat és hibáimat, és javítsak rajtuk! Segíts fölismerni minden gyarló emberben azt a világosságra törekvést, azt az alapvető emberi jószágot, amire építeni lehet: valami közöset, amivel közeledhetem hozzá, és hozzád is közelebb tudom hozni.

Benyhe Zsuzsi, Budapest